

מסורת הש"ס

(6) לְקַחְתָּ קֶלֶס, שְׂעִיטוֹת יֹאֵל;
נִסְיוֹתֶיךָ לֵב: חֲמֹרֶה לֵב;
(7) לְקַחְתָּ קֶלֶס: רִיחַ יֹאֵל;
מִלֵּבֶיךָ שְׂעִיטוֹת יֹאֵל;
(8) וְלִבְלִי נֶאֱמַר, דְּרִישׁ שֶׁל
רִיחַ יֹאֵל: רִיחַ יֹאֵל: דְּרִישׁ
יֹאֵל: יֹאֵל: יֹאֵל: יֹאֵל:
דְּרִישׁ יֹאֵל: יֹאֵל: יֹאֵל:
(9) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(10) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(11) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(12) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(13) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(14) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(15) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(16) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(17) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(18) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(19) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(20) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(21) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(22) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(23) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(24) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(25) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(26) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(27) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(28) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(29) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(30) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(31) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(32) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(33) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(34) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(35) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(36) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(37) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(38) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(39) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(40) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(41) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(42) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(43) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(44) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(45) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(46) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(47) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(48) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(49) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(50) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(51) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(52) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(53) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(54) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(55) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(56) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(57) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(58) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(59) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(60) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(61) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(62) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(63) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(64) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(65) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(66) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(67) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(68) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(69) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(70) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(71) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(72) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(73) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(74) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(75) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(76) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(77) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(78) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(79) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(80) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(81) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(82) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(83) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(84) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(85) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(86) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(87) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(88) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(89) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(90) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(91) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(92) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(93) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(94) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(95) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(96) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(97) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(98) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(99) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל
(100) וְתוֹסֵפֶת שֶׁל

תורה אור השלם

ולפרקננו. ויהיו מותרים בבחי'ה
העמדה והערכה. אין פירוש את
שכמו בזה (ויקרא כו) והקמדי את
[והעיר] אותה הכהן ולאחר מיתה
מוקמת לתמחין דהכלה לה כתי מתי
טעמי [שחטטה שאניה ראויה לאו
שחטטה היא ובעינן העמדה והערכה:
אי כ"מ דלמך. כ"פ] דתמורה
דף ל: ע"ש: הכל היו בכלל העמדה
והערכה. אחד קדשי מוצנע שגל
בהם מוס ואחד קדשי בדק הבית:
האמר. במתני' [למן דף פה]. השוחט
וגמולת טריפה חייב לנסות אלמלא
שחטטה ליה ראויה שמה שחטטה:
ר"ש כפורה ליה התם י"א קדשי מוצנע
(א) בכלל העמדה והערכה קדשי בדק
הבית לא היו: ר"ב היא. מתמחין
ר"ב שחטטה לפני דעתו ונסיד מילתיה
ר"ב היא מתי חזר בחדא אמר שראה
דבריו של זה ושל זה כו' והטעם
דאפי' להכי. דדרשין כה"ג: אפילו
סימא בקדשי מוצנע. ודקאמרת
ליגריה ולינסיה אמר קדש כו':
מה מיה. שחטמה אינה קדש שאניה
ראויה להקריב: אלוהי מורים וכוני
יונה. מדין כסא ואפילו זה של חולין:
הואיל ויש בחי' קדש. אלא לא גרסי:
לא חלקם כה. קדוש חייבות בכסא
דהא אין בה קדושה: אף עופות
לא חתולו בהם. לומר מין זה חייב
ומין זה פטור ומיהו חולין בעינן כחיה:
ש' לסמינן. שאין סומני מיה מפורשת
אלא בבמהה כתיב (דברים א) כל
בהמה פסלת פרקה וגו': אימא
נמי בבמה בכלל מיה לבסוף. דהא
ילפינן בבמהה המקשה (לש' דף ע.)
דאף בבמה בכלל מיה: אלא מעשה
ש' יטילו בה. כיון דמיס קארי: חייב
מעין ובור. כפרשת שרצים אמר
דמשמע אף מעין ובור יטול את
מי שנטמא בשרצים: אבל דם דקארי
מיס ה"ל. דמעטילין: וחולין. שאר
משקין שנתני במקום מדרון והוחלין
להקויה דאין מי קרי' מעין בתמורה
כ"פ: (דף ג:) דהא השאיבה מותרת
כרבייה והמחשבה אם רבו מי גשמים
עד היא שאין ממשיך לתוכן שארין
כחוליה "ט שאין: תלם מיעוט:
דמיס אטולו קארי: מעין מיס. ולא
שאר משקין ואפילו מכוונסין:
ולא שאר משקין ואפילו מכוונסין:
הואם. כליו הוא לא שחטטה מוומת
לא לומר לא אכל שער מתי שחט
הואם. כליו הוא לא שחטטה מוומת

דבינו גרשום

[illegible]

והדר ליכסייה לדס: בעינן
הקדשים לאחר מיתה מפני
הנזהמה לפני הכהן (והרים)
אינה יכולה לעמוד: וכמאן.

וּלְיִצְחָקֵהוּ וּלְיִסְכָּן
וְהָעֶרְכָּה וּכְמָאן אִי
בְּכָלל הָעֶמְדָּה וְהָעֶרְכָּה
רְאוּיָה שְׁמָה שְׁחִיטָה
שְׁחִיטָה שְׁאִינָה רְאוּיָה
הָאִמּוֹר לֹא הָיוּ בְּכָלל
רַב יוֹסֵף יִרְבִּי הָיָה וְגו'
בְּשְׁחִיטָה שְׁאִינָה רְאוּיָה
בְּהָעֶמְדָּה וְהָעֶרְכָּה סָם
אִימָא כֹּהֵל ר"ש הָיָה
קָרָא יוֹשֶׁפֶךְ וְכֹסֶה יִצָּא
שְׁפִיכָה וְכֹסִי יִצָּא זֶה
וְכֹסִי וְהִשְׁתָּא דְאִתִּי
יִקְרְשִׁי מִזְבֵּחַ מִי שְׁאִי
וְכֹסִי יִצָּא זֶה שְׁמַחֲסוֹ
מִרְבֵּר רַב אִשִּׁי אִמּוֹ
עוֹף מִה חִיָּה אִינֶה קָרָא
אִי מִה חִיָּה שְׁאִין בְּמִי
בְּמִינוֹ קֹדֶשׁ אֲרִיָּא תוֹר
קֹדֶשׁ לֹא כְּחִיָּה מִה הָיָה
עוֹף לֹא תַחְלוּק בּוֹ אִי
לְרַבֵּא ק"ל חִיָּה בְּכָלל
נְמִי כְּחִמָּה בְּכָלל חִיָּה
אִמּוֹר קָרָא יִצָּא הָאִר
מִיָּם לֹא בְּעִי כֹסִי אָף
אֵלֶּא מַעְתָּה יִטְבִּילוּ
מַעֲיִן וְכוּר מְקוֹה מִיָּם
מִיָּדִי אַחֲרִינָא אִי וְאִשִּׁי
מִשְׁקֶן דְּלֹא אִיקְרָא
מִיָּם ה"ג תְּרִי מִיעוּטִי
מִיָּם אִימָא אִיִּדִי וְאִיִּדִי
חַד לְמַעוּטִי וְזַחְלִין וְחַד
מִיעוּטִי כְּתִיבִי מַעֲיִן מִי
ת"ר יִי אֲשֶׁר יִצְוֹר אִי
נְצוּדִין וְעוֹמְדִין יִצָּא
וְתַרְגּוּמֵיהּ יִצָּא חִיָּה
אֲשֶׁר יִצְוֹר לְמַדְרָה תוֹר
אֲדָם יִצְוֹר אֵלֶּא כְּהוֹ
יִרְחִיב ה' אֱלֹהֶיךָ אֶת
דֶּרֶךְ אֶרֶץ שְׁלֹא יֵאָכֵל
יִכּוֹל יִקַּח אֲדָם מִן הַשֵּׁנִי
מִבְּקֶרֶךְ וּמִצְאֻנֵּךְ יִכּוֹל
וְלֹא כָל בְּקֶרֶךְ מִצְאֻנֵּךְ
יְמִי שִׁישׁ לוֹ מִנֶּה יִקַּח
חֲמִשִּׁים מִנֶּה יִקַּח לְפָסֶךְ
אִימָא מַעְרַב שֶׁבֶת לְבָרִי
אֵבֶת מִמְשַׁפַּחַת בְּרִיאָה
יִרְצֶנָּה לְחֻנּוּי א"ר
כְּבָשִׁים יִהְיֶה מִלְּבוּשֶׁךְ
עֲתוּדִים וְאֵל יִמְכּוּר אֲדָם
מִחֲלָב גִּדִּים וְטֹלָאִים
בִּיתְךָ וְחַיִּים לְעֶרְוֹתֶיךָ
מִיָּכֵן לְמַדְרָה תוֹרָה דֶּרֶךְ

לדבריו לא בעי העמדה והערכה: אמר
 ש"ן מוקמין לה בקדשי בדיק הבית ורכי
 ה' ואי אמרת אי סבר לה כו"ה הא סבר

כמוי הדם פרק ששי חולין פד.

וּלְיִפְרָקֵיהֶן וְיִבְעִינָהּ. חִמָּה מִנֵּן שֶׁנֶּרֶךְ לַפְדּוּת וּלְחִי
בְּכָפִי וְעוֹד דִּמְתִּימָת וְאֵין נוֹכַח בְּמוֹקֶדֶשׁן קָמִי
וְאֵי פִּרְק לֹא אֵין זֶה מוֹקֶדֶשׁן וְיֵי'ל דִּכְי פִּרְק כִּיִּן שְׂמוֹת לַפְדּוּת
מֵאִשׁוֹם הַפֶּסֶד קֹדֶשִׁים לְכַשְׁפֵּיהֶם הוּא לְתַפְסֵר שְׂמִיעַת רִאיוֹה אִ"כ
לִבְסִיעוּתוֹ וְאִפְלוֹ קֹדֶשׁ פְּדִיָּה וְעוֹד

לדעת ליה לר"ש כל העומד לפדות
כפדיו דמי ואפילו לא יפסד לבקוף
היול שמיטת ראויה לו (פ) משום
(ו) שמתות קדשים דהול שמיטת
ראויה לר"ש אפילו נשקף משום
דכל העומד לזרוק סרוק דמי
דלחמירין במרובה (ז"ק דף ע"ג):
בעינן העמדה והעברה. וא"ת
והא כל וזמן שמפרנסת
בני העמדה והעברה ניתוה דלחמ
לעיל פסק ד' (דף ג') וכו' בעינן
העמדה והעברה הא תנן שעת
שנים או רוב שנים ומפרנסת הרי
היא כחיה לכל דבריה ודוחק לומר
דהכל איירי צנוף דלון בו חיות כל
חך להשכרו בסמון אחד דלון כזר
לחם וזמנה שמיטת ה"ר שמיטת דשעת
בה שנים או רוב שנים היט
דלחמירין בהעור והרעוב ולקמן דף
(הב) דישלש בעמלה ועובד כוכבים
דשכוריה דפרסר ר"ח לעיל בפ"ג
(דף ג') והתם דוקא מפרנסת היא
כחיה דע"י שמיטת אינה מירת
בצליה והיול כחיה עד שמתות וכן
הא דקלמר התם בפ"ג מדמי פסח
מי אגדו וחסותה מפרנסת כחיה
כאלה גמר שמיטת איירי דנשמיטת
פורתא לא משתריא בצליה אבל
הכל דנשמיטת זו משתרי בצליה
לאו בני העמדה והעברה ניהו:
יבא זה שמחוסר שפיכה גרידה
וביבוי. ואלו דמי לדם היתו

(לקמן דף קמ:). דהמש' אס' לא' היה נחמ' לא' היה צריך גרירה אצל כהן או אפסר בלא גרירה: מה' היה שאניה קדש. וא"ס' והא' אפילו קדשים טעונים כשר' דמקנ' בפרקין (לקמן דף סה:). קדשים בחוק רבי מאיר מחייב יוס' לומר דלמיה קדש בפנים קלמח: עשרה מנה יקח ישיא' דגים ג' מנין יקח ישיא' דגים. במקומם היו דגים בנול' יותר דגים כדפירש' בקומטרס' אצל מדרש' אמר ו' אורחים יוס' רשאו' אוחין ומתרגמוס' יוס' ג' דגים יוס' שלשי' שש' (רביעין) קטנים.

זוכה כל בקרו ויאכל כל צאנו ויאכל ת"ל מבקרך
ולא כל צאנך. מכאן אמר רבי אלעזר כי עזריה
לפסו ליטרא ירק עשרה מנה יקח לפסו ליטרא דגים
ליטרא בשר מאה מנה וישיפתו לו קדרה בכל יום ואינן
שבת אמר רב צריכינן אנו לחוש לדברי זקן א"ר יוחנן
הוה אבל כגון אנו מי שיש לו פרוטה בתוך כיסו
חמין כגון אנו לוויין ואוכלין כבבשים ללבושך כגון
ומחיר שדה עתודים לעולם ימכור אדם שדה ויקח
עתודים ויקח שדה יודי חלב עוים דיו לאדם שיתפרנס
ובתוך ביתו ללחמך ללחם ביתך לחמך קודם ללחם
אמר מר זוטרא בריה דרב נחמן תן חיים לערותיך
ארץ שלא ילמד אדם את בנו בשר ויין אמר רבי יוחנן
הררצה

כסה
ר' אלעזר בן עזריה: ממשפחת כריאים הוא. כלומר אבא זהו רב: מזג כבשים יהא מלבושך. כל ימבור ארם שדה ויקח עתידים. כלומר דחזינו (דנקראן) עשרות שמעשיות את בעליהן: לחסן שלר כורם משל לאדם:

למרבנו זה דמלתי ר"ש ורבנו אי מירי בהדושת בה"ב אי דמירי בהדשי מנפת שהוממי ולכן דברי רבינו ז"ש.

פד.

**עין משפט
נר מצוה**

מוסף רש"י

העמדה והערבה.
העמוד על
גלייה
הכחן כדכתיב
ויערבה (ס)
ועמוד את
זנבה למי הסך והערץ
וסכן וג' (שבועות יא.)
ובי היא. הול אמה
מתני' וקיי מילתיה חדא
חד תנא וחדא כחד תנא

שיטה מקובצת

4) נצודים וצודים כנן
 חודשים ותרנגולים מן
 עיל: 5) ישמרת קדרה בכל
 ויארן אימת: 6) בהי
 טרי טעמי דשמיטה שאינה
 יאיר: 7) תמדי העולם
 מנותה והולך:
 8) כנן אנו אפי' און
 לני הפירוט מצה עלינו:
 9) ואפי' לא פסד לבסוף
 יאיר שמיטה ראיה כמו
 חשית קרשים: 10) אבל
 מדרש אומר אורח אדם
 יאשון מאכליו ויהיה
 ותרנגולים יום שני וכו':

יְבִינוּ גִּישׁוֹם (הַמֶּשֶׁךְ)

[illegible]

קודם ללחם ביתך, כלומר